

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-1055

(mr. M.E.J. Bracco Gartner, voorzitter, N.W. Over de Vest,
mr. dr. M.D.H. Nelemans, leden en mr. R.E. van Lambalgen, secretaris)

Klacht ontvangen op	7 september 2021
Ingediend door	De consument
Tegen	Hof Hoorneman N.V., gevestigd te Gouda, (inmiddels Van Lanschot Kempen N.V.), verder te noemen de bank
Datum uitspraak	13 december 2022
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering gedeeltelijk toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit de beheerovereenkomst

Samenvatting

Vermogensbeheer. In 2012/2013 is de consument werkloos geworden. Hierdoor werd zij voor haar inkomen volledig afhankelijk van haar (door de bank beheerde) vermogen. Naar het oordeel van de commissie had dit voor de bank aanleiding moeten zijn om te inventariseren of het in 2010 overeengekomen beleggingsprofiel nog steeds passend was voor de consument. Het is echter niet gebleken dat het ook aanleiding had moeten zijn om het beleggingsprofiel aan te passen. Het is daarom niet komen vast te staan dat de tekortkoming – het achterwege laten van de inventarisatie – in deze zaak tot schade heeft geleid. Wel ziet de commissie aanleiding om de beheerkosten te matigen. Gelet op de toerekenbare tekortkoming van de bank is het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar dat de bank aanspraak wil (blijven) houden op de gehele beheervergoeding. De commissie oordeelt daarom dat de bank een deel hiervan aan de consument moet terugbetalen. Dit deel wordt door de commissie begroot op € 75.000,-.

I. Procedure

- I.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvulling daarop van 18 november 2021; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument; en 5) de dupliek van de bank.
- I.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op dinsdag 22 november 2022. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met haar vertegenwoordiger de heer P.P. van Straaten. Namens de bank waren aanwezig de heer mr. W.M. Schonwille (advocaat), mevrouw mr. [naam 1] (advocaat) en de heer [naam 2] (Businessmanager Change/Private Clients).
- I.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 In 2010 is de consument met de bank een overeenkomst tot vermogensbeheer aangegaan. De relevante bepalingen van de beheerovereenkomst zijn opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak. In het kader van deze beheerovereenkomst heeft de consument een intakeformulier/vragenlijst moeten invullen; dit om haar kennis en ervaring, haar inkomens- en vermogenspositie, haar beleggingsdoelstellingen en haar risicobereidheid te inventariseren. Op basis van deze inventarisatie is zij in het meest risicovolle beleggingsprofiel (“profiel 5”) ingedeeld. Met dit profiel kwam zij in aanmerking voor de ‘Value Investing’-beleggingsmethode van de bank.

2.2 Het door de bank beheerde vermogen van de consument was bij aanvang € 800.000,-. In augustus 2014 heeft de consument een bedrag van € 990.000,- bijgestort. Op 25 september 2014 heeft de bank de consument hierover een brief gestuurd en daarin het volgende aangegeven:

“Hiermee bevestigen wij dat u heeft aangegeven dat er een aantal wijzigingen zijn opgetreden te weten:

U heeft recent een bedrag van € 1.000.000,- afkomstig uit de nalatenschap van uw vader toegevoegd aan het al bestaande Value Investing account. Hierdoor is uw belegd vermogen toegenomen tot nu ca. € 1.818.000,-. In de loop van 2014 ontvangt u nog een tweede deel uit de afwikkeling van de nalatenschap van uw vader, groot ca € 500.000,-. Ook dit bedrag voegt u weer aan genoemde portefeuille toe. U realiseert zich dat de portefeuille volledig belegd is in effecten met het risicokarakter van aandelen.”

2.3 In 2015, 2017 en 2018 heeft de consument opnieuw aanzienlijke bedragen bijgestort op haar beleggingsrekening bij de bank.

2.4 Jaarlijks heeft de bank de consument een bevestiging van het beleggingsprofiel gemaild. De bank heeft de e-mails uit de periode 2016-2020 in deze klachtprocedure ingebracht. Ter illustratie wordt hieronder de e-mail uit 2016 weergegeven:

“Wij spreken elkaar normaal gesproken een aantal maal per jaar (telefonisch) over de portefeuille die wij voor jullie mogen beheren. Hierbij de formele vaststelling (review) van het beleggingsprofiel.

Tijdens onze besprekingen komt de financiële situatie vanzelfsprekend aan de orde. U heeft aangegeven dat u geen wijzigingen in uw inkomens- en vermogenssituatie verwacht die van invloed zijn op het voor u door Hof Hoorneman Bankiers gevoerde beleggingsbeleid voor de portefeuille. Dit, gekoppeld aan (niet limitatief):

- De ongewijzigde beleggingsdoelstellingen, vermogensgroei op de lange termijn en lange termijn beleggingshorizon (> 10 jaar),*

- rendementsstreven van gemiddeld meer dan 8% per jaar, dat hebben wij ongeveer voor u kunnen behalen sinds 2010 rekening houdend met de stortingen en onttrekkingen,
- acceptatie van het neerwaarts risico van maximaal 25%, dit kan in de praktijk meer zijn (getuige het jaar 2008, het jaar van de kredietcrisis waarin het mandaat zo'n 50% van de waarde verloor),
- u neemt op gezette tijden vermogen olopend tot zo'n 120.000 euro in enig jaar,
- u heeft aangegeven dat als het rendement negatief is ook met zo'n 50.000 euro per jaar toe te kunnen,
- risicobereidheid, u bent reeds bekend (sinds 2010) met de grote koersschommelingen van het mandaat en acht dit acceptabel.

Dit leidt tot de wederzijdse conclusie dat er geen aanleiding is de portefeuillesamenstelling/mandaat te veranderen.

Wij treffen elkaar zoals gezegd een maal per jaar en bespreken dan de gang van zaken. Zouden zich vóór die bijeenkomst omstandigheden wijzigen die daarmee nopen tot het aanpassen van het risicoprofiel van de portefeuille dan verzoek ik u ons daarvan zo spoedig als mogelijk op de hoogte te stellen.

Voor de goede orde bevestig ik jullie dat het huidige risicoprofiel 5 inhoudt dat in neutrale omstandigheden het vermogen voor 100% in zakelijke waarden (aandelenrisico) is ingedeeld en belegd.

In de bijlage staat de volledige beschrijving van uw profiel en passendheid van de belegging. Graag uw aandacht daarvoor! Dit omdat wij graag doen wat passend is in uw situatie. Dus als er zaken wij die van invloed (kunnen) zijn op de inhoud van dit schrijven vernemen wij dit graag."

- 2.5 In juli 2018 heeft de consument de bank laten weten dat zij ontevreden was met het behaalde rendement.
- 2.6 Op 1 juli 2020 heeft de consument de bank verzocht het vermogensbeheer te beëindigen en haar portefeuille te verkopen. Op 11 september 2020 heeft de consument zich bij de bank beklaagd over de wijze waarop de bank haar vermogen had beheerd.

De klacht en vordering

- 2.7 De consument vindt dat de bank haar zorgplicht als vermogensbeheerder heeft geschonden. De klacht valt uiteen in drie klachtonderdelen (A, B en C).

- a. De overeenkomst tot vermogensbeheer (van 2010) had betrekking op een vermogen van € 800.000,-. Op basis van deze overeenkomst had de bank dus niet het mandaat om de door de consument in 2014, 2015, 2017 en 2018 bijgestorte bedragen te beheren.
 - b. In 2012/2013 is de consument werkloos geworden en daardoor werd zij voor haar inkomen volledig afhankelijk van haar vermogen. Feitelijk was er toen al sprake van een pensioensituatie. Voor de bank had dit aanleiding moeten zijn om het in 2010 overeengekomen beleggingsprofiel te herzien. De bank heeft dit nagelaten en heeft daarmee haar zorgplicht geschonden.
 - c. De beleggingsmethode 'Value Investing' was gaandeweg niet meer passend voor de consument.
- 2.8 Volgens de consument heeft klachtonderdeel A tot een schade geleid van € 325.910,-, klachtonderdeel B tot een schade van € 196.804,- en klachtonderdeel C tot een schade van € 1.442.534,-. Gelet op artikel 2.1 onder h van het reglement beperkt zij haar vordering tot schadevergoeding tot € 999.999,-. Daarnaast vordert de consument wettelijke rente en een vergoeding voor de kosten van juridische bijstand.

Het verweer

- 2.9 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

- 3.1 Kort gezegd draait dit geschil om de vraag of de bank is tekortgeschoten in haar zorgplicht als vermogensbeheerder. De consument betoogt dat dit het geval is en heeft daartoe drie klachtonderdelen aangevoerd (A, B en C). Van deze drie klachtonderdelen zal de commissie eerst klachtonderdeel A en C bespreken.

Klachtonderdeel A en C

- 3.2 Volgens de consument had de overeenkomst tot vermogensbeheer betrekking op een vermogen van € 800.000,- en had de bank dus niet het mandaat om de in 2014, 2015, 2017 en 2018 bijgestorte bedragen te beheren. De commissie gaat hier niet in mee. In de bijlage van de beheerovereenkomst staat weliswaar een bedrag van € 800.000,-, maar in artikel 1.1 van de beheerovereenkomst staat ook dat de consument de bank opdracht en volmacht geeft om de vermogensbestanddelen op de in de bijlage (van de beheerovereenkomst) gespecificeerde rekeningen te beheren. Dit omvat dus ook de bedragen die de consument ná 2010 op haar beleggingsrekening zou storten.

Ook uit de brief van 25 september 2014 (zie 2.2 hiervoor) blijkt dat partijen de bedoeling hadden dat het vermogensbeheer zich zou uitstrekken over de latere bijstortingen door de consument. Klachtonderdeel A is dan ook ongegrond.

- 3.3 Ook klachtonderdeel C kan niet tot toewijzing van de vordering leiden. De consument stelt dat het Value Investing-beleggingsbeleid gaandeweg (in ieder geval vanaf 2018) niet meer passend voor haar was. Naar het oordeel van de commissie heeft de consument echter onvoldoende onderbouwd waarom het Value Investing-beleggingsbeleid niet meer passend was. In 2018 heeft de consument de bank weliswaar laten weten dat zij ontevreden was met het behaalde rendement, maar het feit dat het rendement tegenviel, betekent nog niet dat het Value Investing-beleggingsbeleid niet passend was. Ook de door de consument aangevoerde stelling dat groeibeleggers het beter hebben gedaan dan waardebeleggers kan niet tot die conclusie leiden. Dus ook dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel B

- 3.4 De kern van de klacht is dat het in 2010 overeengekomen beleggingsprofiel gaandeweg niet meer passend was voor de consument. Er hebben zich namelijk enkele 'life events' voorgedaan: in 2011 onderging de consument een ingrijpende operatie; en in 2012/2013¹ werd zij werkloos en daardoor voor haar inkomen volledig afhankelijk van haar (door de bank beheerde) vermogen. Volgens de consument had dit voor de bank aanleiding moeten zijn om het in 2010 overeengekomen beleggingsprofiel te herzien.

Klachtplicht en verjaring

- 3.5 Voordat de commissie tot een inhoudelijke beoordeling van dit klachtonderdeel kan overgaan, zal zij eerst ingaan op de verweren die de bank heeft gevoerd. De bank wijst erop dat de consument zich pas in 2020 heeft beklaagd over een (vermeende) zorgplichtschending in 2012/2013. Ten eerste voert de bank aan dat de consument hierdoor te laat geklaagd heeft in de zin van artikel 6:89 BW en ten tweede dat de vordering van de consument verjaard is op grond van artikel 3:310 lid I BW.²
- 3.6 Partijen verschillen van mening over het aanvangsmoment: volgens de bank zijn de klachttermijn en de verjaringstermijn in 2012/2013 gaan lopen; de consument vindt daarentegen dat de klachttermijn en de verjaringstermijn pas zijn aangevangen in 2018 (toen zij zich beklaagde over het tegenvallende rendement) dan wel in 2020 (toen zij juridisch advies inwon bij haar gemachtigde).

¹ In de schriftelijke stukken staat 2013. Ter zitting heeft de consument echter aangegeven dat zij al eerder werkloos werd, maar zij kon het niet meer precies dateren. De commissie houdt daarom 2012/2013 aan.

² Voor de volledigheid merkt de commissie op dat de bank ook ten aanzien van klachtonderdelen A en C een beroep heeft gedaan op schending van de klachtplicht (6:89 BW) en verjaring (3:310 BW). Aangezien deze klachtonderdelen (in overweging 3.2 en 3.3) al ongegrond zijn bevonden, zal de commissie de verweren enkel behandelen ten aanzien van klachtonderdeel B.

- 3.7 De commissie roept in herinnering dat de klachttermijn van artikel 6:89 BW aanvangt op het moment waarop de consument het gebrek in de prestatie heeft ontdekt of redelijkerwijze had moeten ontdekken. In een vermogensbeheerrelatie is het niet-naleven van de zorgplicht door de bank geen tekortkoming die de consument zonder meer had moeten opmerken.³ Hoewel de consument in 2012/2013 bekend was met het *feitelijke* gegeven dat de bank het beleggingsprofiel niet had aangepast, hoefde zij op dat moment redelijkerwijs nog niet bekend te zijn met het *juridische* gegeven dat de bank op grond van haar zorgplicht het beleggingsprofiel misschien wel had moeten aanpassen. De bank heeft niet nader onderbouwd - en het is de commissie ook niet gebleken - waarom de consument al in 2012/2013 de (door haar gestelde) zorgplichtschending had moeten ontdekken. Het beroep van de bank op artikel 6:89 BW wordt daarom verworpen.
- 3.8 Hetzelfde geldt voor de (aanvang van de) verjaringstermijn. Deze termijn vangt aan op het moment waarop de benadeelde voldoende zekerheid heeft verkregen dat schade is veroorzaakt door tekortschietend of foutief handelen van de betrokken persoon. De consument stelt dat zij pas in 2020 van haar gemachtigde had vernomen welke juridische verwijten zij de bank kon maken. In reactie op dit standpunt heeft de bank verwezen naar een arrest van de Hoge Raad, waarin is bepaald dat onbekendheid met de juridische beoordeling van de feiten en omstandigheden die betrekking hebben op de schade en de daarvoor aansprakelijke persoon, niet in de weg staat aan aanvang van de verjaringstermijn van art. 3:310 lid 1 BW.⁴ De commissie overweegt dat de Hoge Raad in oktober 2020 heeft verduidelijkt dat deze juridische beoordeling niet ziet op de kennis en het inzicht die nodig zijn om de deugdelijkheid van een geleverde prestatie te beoordelen.⁵ De commissie is het daarom niet met de bank eens dat de verjaringstermijn al in 2012/2013 is gestart. Naar het oordeel van de commissie is het logischer om 2020 als aanvangsmoment te beschouwen. Dit betekent dat ook het verjaringsverweer wordt verworpen.

Toerekenbare tekortkoming?

- 3.9 Op grond van artikel 4:23 Wet op het financieel toezicht (Wft) moet een vermogensbeheerder bij de cliënt informatie inwinnen over diens financiële positie, kennis en ervaring, doelstellingen en risicobereidheid voor zover dit relevant is voor het beheer van het vermogen. De vermogensbeheerder moet deze informatie regelmatig actualiseren, met name bij ingrijpende gebeurtenissen.

³ Vergelijk HR 8 februari 2013, ECLI:NL:HR:2013:BX7195, rechtsoverweging 3.4.4 en 3.4.5.

⁴ HR 26 november 2004, ECLI:NL:HR:2004:AR1739, rechtsoverweging 3.4.

⁵ Zie HR 9 oktober 2020, ECLI:NL:HR:2020:1603, rechtsoverweging 3.3.3.

Naar het oordeel van de commissie had het feit dat de consument op een gegeven moment werkloos was geworden en voor haar inkomen volledig afhankelijk werd van haar vermogen, aanleiding moeten zijn voor de bank om te inventariseren of het in 2010 overeengekomen beleggingsprofiel nog steeds passend was.

- 3.10 De consument stelt dat de bank dit niet geïnventariseerd heeft. De bank betwist dit. Volgens de bank zijn het risicoprofiel en de beleggingsdoelstellingen doorlopend met de consument besproken en jaarlijks opnieuw vastgesteld. Ter onderbouwing hiervan heeft de bank verschillende e-mails overgelegd waarin de uitkomsten van de jaarlijkse reviews zijn vastgelegd (zie 2.4 hiervoor). De consument erkent dat zij jaarlijks e-mails ontving en dat zij telefonisch contact had met de bank, maar volgens de consument hebben er geen echt inhoudelijke besprekingen plaatsgevonden – (dus) ook niet in het jaar waarin zij werkloos werd. Naar het oordeel van de commissie heeft de bank dit onvoldoende gemotiveerd betwist. Ten eerste heeft de bank (vanwege haar standpunt dat de vordering verjaard is) alleen de e-mails uit de periode 2016-2020 ingebracht in de procedure. Het dossier bevat daardoor geen stukken uit het jaar waarin de consument werkloos is geworden. Uit het dossier blijkt dan ook niet dat de bank in 2012/2013 heeft geïnventariseerd of het beleggingsprofiel nog steeds passend was. Ten tweede zijn de e-mails uit de periode 2016-2020 vrijwel gelijklopend en komen daardoor redelijk standaard over. Uit die e-mails blijkt niet hoe de gesprekken met de consument precies zijn verlopen. Die e-mails bieden dan ook onvoldoende aanknopingspunten om het aannemelijk te achten dat de bank in 2012/2013 geïnventariseerd heeft of het beleggingsprofiel nog steeds passend was voor de consument. Het moet er daarom voor worden gehouden dat de bank in 2012/2013 onvoldoende heeft geïnventariseerd of het beleggingsprofiel nog steeds passend was. Door dit achterwege te laten, is de bank toerekenbaar tekortgeschoten.
- 3.11 Het beroep van de bank op het exoneratiebeding dat in de beheerovereenkomst is opgenomen, maakt dit niet anders. Het exoneratiebeding ziet namelijk niet op de verplichting van de bank om de passendheid van het beleggingsprofiel na te gaan. Het exoneratiebeding staat er dus niet aan in de weg om in deze zaak van een toerekenbare tekortkoming te kunnen spreken.

Schade?

- 3.12 Het is echter de vraag of de tekortkoming tot schade heeft geleid. Schade ziet op het verschil tussen de daadwerkelijke situatie waarin de bank in 2012/2013 geen inventarisatie heeft verricht en de hypothetische situatie waarin de bank in 2012/2013 wel een dergelijke inventarisatie zou hebben verricht. In deze procedure is niet komen vast te staan dat als de bank wel zou hebben geïnventariseerd, deze geactualiseerde inventarisatie tot een ander beleggingsprofiel had moeten leiden. Het is immers niet ondenkbaar dat risicoprofiel 5 en het Value Investing-beleggingsbeleid nog steeds pasten bij de doelstellingen en risicohouding van de consument (ondanks het feit dat zij in 2012/2013 voor haar inkomen volledig afhankelijk werd van haar vermogen).

Ter zitting heeft de bank toegelicht dat de beleggingsportefeuille van de consument zodanig belegd was dat deze een jaarlijkse dividendstroom van € 100.000,- genereerde, terwijl de jaarlijkse inkomensbehoefte van de consument slechts € 50.000,- was. Volgens de bank was het beleggingsbeleid, óók in de veranderde persoonlijke situatie van de consument, dus nog steeds passend. Uit het dossier kan de commissie niet opmaken of een ander beleggingsbeleid meer passend zou zijn geweest voor de consument (vanaf 2012/2013) dan het door de bank gehandhaafde Value Investing-beleggingsbeleid. De consument en haar vertegenwoordiger hebben dit punt ook niet nader onderbouwd.

- 3.13 Kortom: hoewel het feit dat de consument in 2012/2013 werkloos werd voor de bank aanleiding had moeten zijn *om te inventariseren* of het beleggingsprofiel nog steeds passend was, is niet gebleken dat deze inventarisatie ook had moeten leiden tot het *aanpassen* van het beleggingsprofiel. Het is daarom niet komen vast te staan dat de tekortkoming – het achterwege laten van de inventarisatie – in deze zaak tot schade heeft geleid. Dit betekent dat de vordering tot schadevergoeding niet kan worden toegewezen.
- 3.14 Wél ziet de commissie aanleiding om de door de bank in rekening gebrachte beheerkosten te matigen. In haar stukken heeft de consument aangegeven dat zij in de periode 2012-2020 voor € 155.221,- aan beheervergoeding heeft betaald. Gelet op het toerekenbaar tekortschieten van de bank in haar zorgplicht als vermogensbeheerder is de commissie van oordeel dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid⁶ onaanvaardbaar is dat de bank aanspraak wil (blijven) houden op de gehele beheervergoeding. De commissie oordeelt daarom dat de bank een deel hiervan aan de consument moet terugbetalen.⁷ Dit deel wordt door de commissie begroot op € 75.000,-.
- 3.15 Daarbij heeft de commissie al rekening gehouden met de wettelijke rente. Anders gezegd: het bedrag van € 75.000,- bevat al de wettelijke rente, zodat er niet bovenop dit bedrag nog een bedrag aan wettelijke rente wordt toegewezen. Daarnaast heeft de consument een proceskostenvergoeding gevorderd. Aangezien de consument gedeeltelijk in het gelijk is gesteld, oordeelt de commissie dat de consument een vergoeding toekomt voor het aanhangig maken en de behandeling van deze klacht. Op basis van Tarief VII van het Liquidatietarief van Kifid en twee procespunten voor beroepsmatig handelend professionals (niet zijnde advocaten) wijst de commissie een bedrag toe van € 750,-.
- 3.16 In totaal dient de bank dus een bedrag van € 75.750,- aan de consument te vergoeden.

⁶ In de zin van artikel 6:248 lid 2 BW.

⁷ Vgl. GC Kifid nr. 2015-217 (overweging 4.3), 2018-481 (overweging 4.4), 2019-752 (overweging 4.6), 2021-0836 (overweging 3.16) en 2022-0464 (overweging 3.6-3.7).

4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank binnen vier weken na de dag waarop deze beslissing aan partijen is verstuurd, aan de consument een bedrag van € 75.750,- vergoedt. Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Kifid als wordt voldaan aan de vereisten van regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 1 maand na de verzenddatum van de uitspraak een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie vanaf 1 april 2017, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit de beheerovereenkomst

1.1 Cliënt geeft hierbij opdracht en volmacht aan VPV de vermogensbestanddelen van Cliënt, geadmistreerd op de in de bijlage gespecificeerde rekeningen (“de Rekeningen”) ten name van en voor rekening en risico van Cliënt te beheren, welke opdracht VPV bij deze aanvaardt.

(...)

8. VPV is niet aansprakelijk voor enige schade die Cliënt als gevolg van het beheer van de vermogensbestanddelen van Cliënt door VPV zal lijden, behalve indien en voor zover komt vast te staan dat deze het rechtstreekse gevolg is van opzet of grove schuld van VPV.

(...)

BIJLAGE BEHEEROVEREENKOMST (VALUE INVESTING)

Naam : [naam consument]
Rekeningnummer : [nummer]

1. Vermogen onder beheer:

Circa EUR 800.000,-

2. Asset-allocatie

(...)